

«حسن حسام» از چه چیز عصبانی است؟!

بهرام دزکی / بهمن ۱۴۰۰

بیلان کار و تولید سالانه خود را بر سر بورژوازی بکوبید. بگوئید که مثلاً در سال ۱۳۹۹ به طور تقریباً از هر شصت تومان یا بیشتر کار و تولیدمان فقط یک تومان به شکل مزد گرفته ایم و مابقی کلاً سرمایه طبقه سرمایه‌دار شده است. کاخ‌های سر به فلک کشیده و ویلاهای افسانه‌ای سرمایه‌داران گردیده است، هزینه سرکوب فیزیکی و فکری مبارزات ما شده است. محصول کار و تولید سالانه طبقه ما باید صرف معیشت مرفه، بهترین شکل نگهداری از سالمندان، معلولان، بازنشستگان و از کارافتادگان شود. آب، برق، گاز، خوراک و پوشاک، مسکن، تلفن، اینترنت، دکتر، دارو، بیمارستان، مهد کودک، مدرسه و دانشگاه، امکانات رفاهی جمعی، همه و همه باید به طور کامل از سیطره خرید و فروش خارج و حق بدون هیچ قید و شرط کل افراد جامعه اعم از شاغل یا جویای کار گردد.

۲- تبعیضات جنسیتی، آلودگی‌های محیط زیستی، فقر، گرسنگی، بی‌خانمانی، بی‌آبی، نبود بهداشت، محرومیت از آموزش و کل

حسن حسام در مصاحبه با مجری برنامه تلویزیونی موسوم به «برابری»! حول موضوعی به نام «سه گرایش درون جنبش کارگری» و چگونگی برخورد به مسأله دستمزدها، هر چه در توان داشته است علیه کارگران ضد سرمایه‌داری و فعالان رویکرد لغو کار مزدی تحریف نموده و دروغ بافته است. او عوامفریبانه، انسان که طبیعت سندیکالیست‌های چپ‌نما است جنجال نموده که رویکرد ضد سرمایه‌داری مخالف مبارزه کارگران برای معیشت بهتر و رفاه ممکن است!! فقط از لغو کار مزدی می‌گوید!! شعار می‌دهد!! حسام یا کلمه‌ای از کارگران ضد سرمایه‌داری نمی‌داند یا اگر می‌داند آگاهانه دشمن سرسخت هر میزان مبارزه توده‌های کارگر برای رهائی از شر نظام بردگی مزدی است. آنچه او را به وحشت انداخته این است که رویکرد ضد سرمایه‌داری و برای لغو کار مزدی گفته است:

۱- مبارزه روزانه خود برای بهبود معاش و امکانات اجتماعی بیشتر را بر ابدی دیدن سرمایه‌داری بنا نکنید، به جای خواست مزد به تناسب «نرخ تورم»!!

بدبختی های موجود بشر در دنیای روز محصول مستقیم استثمار، ستمگری و حاکمیت سرمایه داری است. کار خانگی زنان، مردسالاری، کار کودکان، گورخوابی و همه مصیبت ها را سرمایه بر ما تحمیل می کند. برای مقابله با این فاجعه ها، باید مستقیماً شریان سود و چرخه تولید سرمایه داری را هدف گیریم. توده های طبقه ما از زن و مرد، جنبش روز ما، باید محو کار خانگی را دستور مبارزه کند، مادام که این شکل کار محو نشده، طبقه و دولت سرمایه دار را به پرداخت بهای کامل ساعت به ساعت آن مجبور سازد، خواستار سهم برابر هر انسان از تولید اجتماعی سالانه شود، وابستگی اقتصادی زنان به مردان و کودکان به خانواده را مورد هجوم قرار دهند. برای کاهش و رفع آلودگی های زیست محیطی خواستار تعطیل کلیه کارها و تولیداتی شوند که مخرب، مسمومیت زا، باعث ویرانی طبیعت و محو سلامتی انسان است و.....

کارگران ضد سرمایه داری این نکات را مطرح نموده و به توده همزنجیر خود گفته اند که حول این مطالبات مبارزه خود را شورائی سازمان دهیم. ما بر سر بودن و نبودن سرمایه داری جنگ داریم، سرمایه داران و ایادی آنها از نوع حسن حسام می خواهند که این نظام باشد، حداکثر از شکلی به شکل دیگر در آید، مالکیت سرمایه به جای خصوصی بودن دولتی شود، اما مشکل ما کارگران به هیچ وجه با این ویرایش ها و پیرایش ها سر سوزنی کاهش هم نمی یابد. آرزوی ما دموکراتیزه

کردن این نظام ضد انسانی نیست، دار و ندار خواستمان این نیست که اجازه یک روزنامه تا مغز استخوان منحل در الگوهای قانونی سرمایه داشته باشیم، چیزی که قله آرزو و آرمان حسن حسام است. کارگران ضد سرمایه داری گفته اند و می گویند که دخیل بستن به دولت سرمایه و خواست این و آن اصلاحات یا مجرد ساقط نمودن یک رژیم و آوردن رژیم دیگر فقط به درد کسانی می خورد که آرزوی برپائی دکه ای برای روزنامه نگاری در جهنم بردگی مزدی یا شغلی در ماشین دولتی سرمایه برای شریک شدن در استثمار کارگران و حکومت بر آنها دارند.

۳- تحصن در مقابل استانداری، مجلس و وزارت کار، التماس و درخواست حق اعتصاب و تشکل از دولت سرمایه، آب در هاون کوبیدن است. به جای مبارزه قانونی، با توقف چرخه تولید سود، با مختل سازی همه اشکال نظم سرمایه داری، طبقه بورژوازی و دولتش را مجبور به تسلیم کنیم. قدرت شورایی خود را سراسری و سرمایه ستیز سازمان دهیم. حرف های ما این است و همین حرف ها است که حسام را خشمگین و دچار وحشت کرده است. اما کلام او در مقابل گفته های ما چیست؟

حسام به کارگران می گوید، با سرمایه داران چانه بزنید، خواستار افزایش دستمزد متناسب با قوانین و نرخ تورم شوید، از دولت سرمایه اصلاحات گدائی کنید، در مطالبه این اصلاحات چپ روی نکنید، حد ننگه دارید، پای از گلیم

کارگر بودن خود بیرون نگذارید. تقدس مبارزه قانونی را کمرنگ نکنید؛ به جای تغییر این ماده قانونی مجلس با آن مصوبه دولتی سرمایه، بست بنشینید، تحصن در مقابل کاخ قدرت سرمایه معجزه می کند، با متحصن شدن معاش خود را بهبود بخشید! هر کجا سرمایه داری در خطر افتاد دست از خواست های اصلاح طلبانه خود بردارید. فراموش نکنید او و تشکل متبوعش در شروع جنگ ارتجاعی ضد بشری میان جمهوری اسلامی و رژیم صدام، سراسیمه و هراسان از توده های کارگر ایران خواست که به جای ۸ ساعت در روز ۱۲ ساعت کار کنند، تا از این طریق وفاداری خویش به «مام میهن» و جانفشانی خود در دفاع از «مرزهای مقدس ملی» را به اثبات رسانند!! حسن حسام می گوید. حلزونی قدم بردارید، اساس وجود سرمایه داری را مقدس بشمارید، سندیکا بسازید، خواهان حق اعتصاب مبتنی بر قانون و جواز دولت های بورژوازی بشوید. در مقابل حاکمان تضرع و التماس کنید که به شما حق ساختن سندیکا بدهند، همزمان پشت سر شایدان حزب باز مدعی منجی گری صف بندید، به آنها فرصت دهید تا بالای سر شما برایتان حزب بسازند، روزی، روزگاری به دستور حزب پرچمدار

جا به جایی این الگوی سرمایه داری با الگوی دیگر، به خیابان ریزید، دولت روز را به زیر کشید، حزب منجی را بر تخت قدرت بنشانید، خودتان به سر کار باز گردید، برنامه ریزی کار و تولید را به حزب ناجی بسپارید!! حسام اصرار دارد عین راهبردها و تاکتیک های «کمونیسم» اردوگاهی و چینی را خورند شعور ما سازد. او در همه این ۴ دهه همین حرف ها را زده است. دورنمای نهائی حسام برای کارگران دنیا و ایران یک سرمایه داری دولتی حاضر به دادن مقداری دموکراسی به احزاب، سندیکاها، اتحادیه ها و روزنامه ها است. حسام از مبارزه کارگران برای محو واقعی سرمایه داری وحشت دارد، سخن تدارک توده کارگر برای برپائی یک جنبش متشکل شورائی ضد کار مزدی او را به هراس می اندازد، او هر میزان جهتگیری کارگران در این راستا را بر باد رفتن آرمان طلائی استقرار سرمایه داری دولتی زیر بیرق دروغین «سوسیالیسم» و خزیدن خود در ماشین دولتی شکلی از سرمایه داری می بیند. مشکل او این است، به همین دلیل کمپین جدال با کارگران ضد سرمایه داری و فعالان جنبش ضد کار مزدی راه می اندازد.